

V c
5222^a

Vc
5222a

BIBLIOTHECA
ANAVIANA
PONICKAVIANA

RECTOR ET CONSILIUM ACADEMIAE VITENBERGENSIS PUBLICUM,

CIVIBUS ACADEMICIS S. P. D.

DEffendus est Heros maximus, JOANNES GEORGIUS III. PR. ELECTOR. SAXO, si tamen satis desleri potest, qui summo in Deum patriamque amore, omnes summas virtutes animo complexus, domi ac militiae, secundis adversisque rebus, constantiam plane incredibilem probavit, gravissimisque temporibus, & varia ancipiti que fortuna, inter tot pericula & apparatus hostium, repentinasque expeditiones & maximos motus, perturbato etiam reipublicae statu, nullum pro salute Germaniae, cuius semper fuit amantissimus, periculum recusavit. Dignus vita longiori Princeps, & si non-stra Civiumque vota valuissent, prorsus immortalitate dignus, in primis que Germaniae datus, ut labentem erigeret, lacesitamque ductu suo defenderet, atque ex periculo ereptam, consilio ac manu firmaret; non ad exigui usuram temporis, quo tantae fructum fortitudinis capere non potuit, sed ut tale gaudium stabile nobis & firmum, Saxoniaeque perpetuum esset, ex quo utilitas ad omnem Germaniam, & inde ad Europam, qua meliorum ea partium est, redundaret. Simul atque enim principatum EL. iniit, & suis ipse auspiciis Saxoniam rexit, nullo, ne mortis quidem, metu deterritus, rempublicam summa fide & constantia tuendam suscepit, non labori, neque valetudini suae parcens, ut pro salute patriae primus ipse hostibus se objiceret, vitamque, si usus veniret, profunderet; quod ei se debere, fidus Caesaris, fortisque Heros non dixit magis, quam rebus factisque demonstravit, nihil veritus aeris injurias, & totis diebus ac noctibus in castris versatus, nec Solis calore languidus, cum stativa faceret, & frigori assuetus, cum delictus haberet, finibusque custodiendis intentus, ipsa etiam hyeme discrimini se offerret. Qua constantia omnes vicit difficultates, & praevit aliis, consiliumque probavit exemplo, vicinosque admonuit, ut posteritatis aequae ac periculi communis rationem haberent, nec patientiam nunc proficere rebus suis cogitarent, quod hostis, rupto induciarum vinculo, totam prope Pannoniam obruisset, & arcem propugnaculumque libertatis, ipsamque adeo Augusti sedem, unde omnes jura peterent, obsedisset tam audacter & oppugnasset, non ignarus, perinde ut prima cessissent, fore deinceps universa. Plus praestitit SAXO, quam promisit, & rebus adhuc dubiis, implorato Dei auxilio, Caesaris liberandi cogitationem suscepit, viresque omnes & auxilia gentis suae contraxit, omissa velut ad tempus Saxoniae cura, ut Austria, quae ex Vindobonae salute pendebat, servaretur. Primus enim affuit, & famae coeptisque instandum ratus, nihil raptim & turbate egit, sed celeri tamen repentinoque consilio antevertit hostem, & nihil tale cogitantem adortus est, Caeciique montis aditus opinione citius in potestate habuit, percussisque subita aggressione barbaris, laetum vincendi omen accepit, & quod ingenue fatendum est, victoriae initium fecit, ac revera inter primos libertatis propugnatores exiit, atque uno hoc praelio exitium & pestem a capitibus nostris, & omnium, qui post nos futuri sunt, auspiciatissimus Dux avertit, Caesaremque velut ab exilio in urbem festo solenni que comitatu, quod nulla posteritas fileat, reduxit. Pulsis jam profligatisque barbaris, Victor rediit, sed victoria, quam Deo acceptam tulit, minime gloriatus est, reliquum vero tempus, quod breviori, quam optavimus, vitae spatium natura circumscriserat, non otio aut somno transmisit, sed in arcto rerum cursu vel itineribus, summa cum dignitate susceptis, vel venationibus, quas belli instar habuit, vel publicis, & profuturis patriae consiliis feliciter impendit. Haec assecuto, bellum in Rheni finibus gerendum restabat, in quo omnes quidem curas & cogitationes figebat heros, finitimasque urbes, eductis longo difficultique itinere copiis, firmabat, & regiones a milite inopes, omni que praesidio vacuas, amicitia & charitate complexus, fata ruentis prope reipublicae excipiebat, hostisque odio & ambitione infesti vitis est, cuius summa ratio Heroi nostro constabat, qui cum iusta Caesaris iussa haud negligeret, tum patriae utilitatem suae praetulit, ea que salva, salvum se fore affirmavit, nec spe frustratus, auspiciato movit ad Moenum, adventuque suo urbem, cuius saluti metuebat, e periculo metuque obsidionis exemit, vicinosque incusso belli terrore commotos & fractos crexit perinde ac confirmavit, quod rationibus Imperii non modo non alienum, sed necessarium quoque & in primis salutare fuit. Servato Francorum Vado, adituque Moeni defenso, viam munivit ad Rhenum, trajectoque amne, cum Caesare, & foederatis castra conjunxit, Moguntiamque aliquandiu circumsessam, e faucibus hostis eripuit, omniumque studia & animos in se convertit, qui longo belli usu periti, rectissime de eo existimabant, nec minus praesentia ipsius, quam fortitudine laetabantur. Quorum memoria factorum non exolescet apud posteros, neque obscurabitur oblivione temporum, gratos autem piosque cives ad cultum admirationemque excitabit, Vos maxime, qui fide mutuisque officiis conjuncti, miseram patriae vicem intelligitis nocuras ad propugnandam patriae salutem contulit, nec iniqua belli conditione de consilio & sententia hac deductus est, Caesari que pia & iusta arma capienti tam charus fuit & obsequens, ut Romanorum Aug. Regi Josepho prolixè libenterque datum, certe plurimum ipsi debere se ultro fateretur. Quo argumento quid tempori conveniat, abunde liquet, nec verbis declarem affecti, pietate, modestia, habitu communem patriae luctum decente, vitam agatis, luxu & omni ludicro abstineteis, partesque has pro eo ac Cives debent, digne ac reverenter vobis tuendas esse, vel Academiae, quam ornavit, causa, grati memoresque, etiam non admoniti sciatis. P.P. Ipso MICHAELIS anniversario sacro, Anno recuperatae salutis, M. DC. XCI.

FK 2/5229a

JOHANNES GEORGII III.

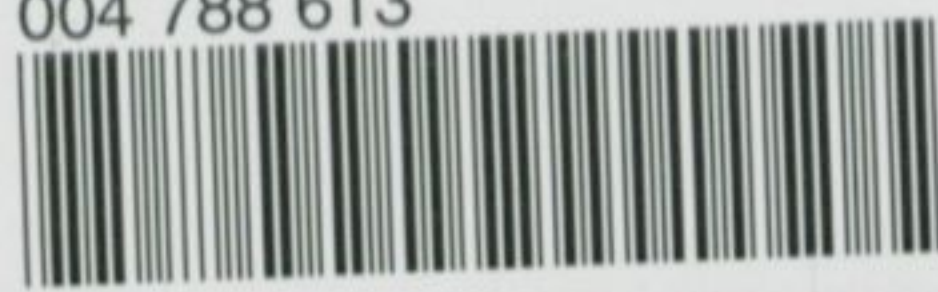
Faint, mostly illegible Latin text, likely a historical document or manuscript page.

MC

ULB Halle
004 788 613

3

CONSILIUM

BERGENSIS PUBLICUM,

CADEMICIS S. P. D.

IS, JOANNES GEORGIUS III.

, si tamen satis defleri potest, qui summo in Deum animo complexus, domi ac militiae, secundis adversisque rebus, misimisqve temporibus, & varia ancipitiqve fortuna, inter tot pericula ones & maximos motus, perturbato etiam reipublicae statu, nullum periculum recusavit.

, in primisqve Germaniae manu firmaret; non ad eobis & firmum, Saxonia rtium est, redundaret.

u deterritus, rempublica riae primus ipse hostibus n dixit magis, quam rebus is calore languidus, cum reme discrimini se offerre onuit, ut posteritatis aequis, rupto induciarum vi sedem, unde omnes jur s universa. Plus praestit scipit, viresqve omnes pendeat, servaretur. Pr

inoqve consilio antever t, perculsisqve subita aggr

is propugnatores exitit, atqve u festo solenni qve comitatu, quod r o tempus, quod breviori, quam otis, vel venationibus, quas belli i videm curas & cogitationes figeba

itate complexus, fata ruentis prop um, temporis articulo impedieba eret, tum patriae utilitatem suae pr netuqve obsidionis exemit, vicine

& in primis salutare fuit. Servato aliqvandiu circumfessam, e faucil m fortitudine latabantur. Quorum excitabit, Vos maxime, qui fidem

pariter ac desideratis, quippe qui Patris indulgentissimi partes numerosqve explevit, & omnes adeo & sententia hac deductus est, Caesariqve pia & iusta arma capienti tam charus fuit & obsequens, ut usu Principum, deferret; tum ob propensam voluntatem, & suffragium creando inaugurandoqve e se ultro fateretur.

Quo argumento quid tempori conveniat, abunde liquet, nec verbis decla qve ac nos, tangat Divi PR. EL. obitus, officiumqve deposcat, ut maximo atqve intimo animi do ru & omni ludicro abstineatis, partesqve has pro eo ac Cives debent, digne ac reverenter vobis menci sciatis. P.P. Ipso MICHAELIS anniversario sacro, Anno recuperatae salutis, M. DC. XCI.

Princeps, & si no geret, lacesitamqve quo tantae fructum ex quo utilitas ad o

ipatum EL. iniit, & antia tuendam susce si usus veniret, pro it, nihil veritus aeris

ori assuetus, cum dele es vicit difficultates, s rationem haberent, noniam obruisset, &

m audacter & oppu t, & rebus adhuc du ontraxit, omissa velut

nae coeptisqve instan cogitantem adortus m vincendi omen ac

capitibus nostris, & omnium, is jam profligatisq; barbaris, Vi circumscripserat, non otio aut futuris patriae consiliis feliciter

ctis longo difficilique itinere e odio & ambitione infesti vi aternis celebranda monumen re affirmavit, nec spe frustratus,

otos & fractos erexit perinde ac xeni defenso, viam munivit ad tudia & animos in se convertit, cet apud posteros, neqve obscu am patriae vicem intelligitis no